

TRAFIKSKADENÄMNDEN

cirkref. KU

Cirkulärreferat nr 3 /1996

Till trafikförsäkringsbolagen

Fråga om utgångspunkten för den treåriga preskriptionsfristen enligt 28 § trafikskadelagen.

I ett yttrande den 23 oktober 1996 anförde nämnden följande.

NN var med om en trafikolycka den 4 maj 1987. I den skadeanmälan som gjordes två dagar därefter redovisas att personskador uppkom. I anmälan omnämns skador i ansikte, ömhet i ben och armar samt att hon kände oro för att det barn som hon väntade skulle ha skadats.

NN framställde ersättningsanspråk och bolaget reglerade dessa med 50 kr avseende kostnader och med 400 kr för sveda och värk. I brev till NN den 21 augusti 1987 redovisas beloppen samt förklarar bolaget att "ärendet synes härigenom vara slutreglerat för vår del".

NN återkom med nya ersättningsanspråk till bolaget den 1 mars 1995. Till grund härför åberopade hon att hon fått nackbesvär som följd av att det visat sig att hon fått en s k whiplashskada vid olycksfallet.

Bolaget har invänt att anspråken är preskriberade. Enligt bolagets mening har NN framställt sitt anspråk mer än tre år efter det hon hade sådan kännedom som avses i 28 § trafikskadelagen. Redan kort tid efter olyckan och i vart fall vid läkarbesök 1990-09-06 hade hon enligt bolagets mening sådan kännedom om skadan att hon kunde informerat bolaget om sina nackbesvär.

NN har gentemot bolagets påstående genmält att hon först vid ett läkarbesök den 29 oktober 1994 blev informerad om ett samband med trafikolyckan.

Nämndens bedömning.

Av 28 § trafikskadelagen framgår bl.a. att en skadelidande som vill bevaka sin rätt till ersättning från trafikförsäkringen har att väcka talan inom tre år från det att han fick kännedom om att fordringen kunde göras gällande. Enligt försäkringspraxis tas ersättningsfråga som anmäls till ett försäkringsbolag inom sagda tid upp till prövning, därvid efter mönster av konsumentförsäkringslagen den praxis tillämpas, att den som begär ersättning alltid har sex månader på sig att väcka talan från det bolaget har förklarat att det har tagit slutlig ställning till ersättningsfrågan. Vad gäller kännedomskravet anser nämnden att det har den innebörden att den skadade för att den treåriga preskriptionstiden skall börja löpa skall ha fått faktisk kännedom om att han lidit en skada och att denna med en viss grad av sannolikhet kan antas ha uppkommit vid en trafikolycka. Det skall alltså vara fråga om faktisk kännedom i dessa hänseenden, inte enbart en misstanke om att det kan förhålla sig på det angivna sättet.

TRAFIKSKADENÄMNDEN

Nämnden kan till en början konstatera att den skadereglering som skedde i augusti 1987 inte omfattade nackbesvär, dvs sådan personskada som ligger till grund för de anspråk som NN nu har framfört.

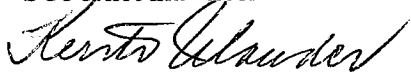
Bolagets påstående att NN vid läkarbesöket den 9 september 1990 förstått att hennes nackbesvär kunde ha samband med trafikolyckan bygger på att i en remiss om röntgenundersökning finns antecknat följande: "Trafikolycka för 21/2 år sedan. Har nu tilltagande nackbesvär och huvudvärk." I av bolaget åberopade journalutdrag från den 2 september 1994 och den 24 november 1994 omnämns trafikolyckan liksom att hon en tid efter denna fått nackbesvär.

Av NNS uppgifter framgår att hon omkring ett år efter trafikolyckan började få nackbesvär. De av bolaget åberopade journalanteckningarna ger emellertid enligt nämndens bedömning inte något entydigt stöd för att hon vid någon tidpunkt tidigare än tre år före det hon lämnade sin skadeanmälan den 1 mars 1995 förstått att besvären med viss sannolikhet kunde ha samband med trafikolyckan. I flera andra journalanteckningar omnämns trafikolyckan inte alls. Mot denna bakgrund och med beaktande av NNS bestämda förklaring att hon först vid läkarbesöket den 29 oktober 1994 fick sådan information om sin skada att hon fann anledning att anta att nackbesvären hade samband med trafikolyckan, anser nämnden att det i ärendet inte kan anses utrett, att anmälan gjorts till bolaget mer än tre år efter sådan kännedom som avses i 28 § trafikskadelagen. Bolaget bör därför inte åberopa preskription i anledning av de nu framförda anspråken.

Nämnden vill understryka att nämndens bedömning i preskriptionsfrågan inte innebär att nämnden tagit ställning till frågan huruvida för ersättning erforderligt samband finns mellan de angivna nackbesvären och trafikolyckan.

Stockholm den 31 oktober 1996

Kersti Ulander